

Arrest

nr. 64 479 van 5 juli 2011
in de zaak RvV X – X / IV

In zake: X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien de verzoekschriften die X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, en X, die verklaart van Kosovaarse en Servische nationaliteit te zijn, op 12 en 13 mei 2011 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 13 april 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 juni 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 juni 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. VERDIN, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van attaché, S. DUPONT die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers die volgens hun verklaringen België binnenkwamen op 30 juli 2010, verklaren er zich op dezelfde dag vluchteling.

1.2. Op 13 april 2011 werden de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op 14 april 2011 naar verzoekers werden gestuurd.

Dit zijn de bestreden beslissingen die luiden als volgt:

Ten aanzien van M.A.:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten, moslim van Roma-origine te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Batuse gelegen in de gemeente Kosovo Polje. In Kosovo gooiden de Albanese inwoners van het dorp Vragulija met stenen naar u omdat u een andere huidskleur had. Tijdens de oorlog in 1999 weigerde u om samen met de Serviërs uw wijk te bewaken, waarna uw buurman M. M. u ervan beschuldigde te collaboreren met de Albanese en hij zijn geweer op u richtte. Kort na de oorlog, op 28 juni 1999, kwamen er 's ochtends 10 Albanese naar uw woning. Een van hen beschuldigde u er onterecht van zijn woning in brand te hebben gestoken en hij sloeg u. Hierna drongen de Albanese uw woning binnen en vernielden ze uw inboedel. Nadien deelden ze u mee dat ze u zouden vermoorden indien u in Batuse bleef wonen. Diezelfde dag passeerden soldaten van KFOR (Kosovo Force) in uw dorp. Omdat deze soldaten u vertelden dat zij u niet konden helpen en u adviseerden om naar Servië te gaan, verliet u diezelfde dag nog uw dorp samen met uw familie en bent u naar Servië vertrokken. U keerde sindsdien nooit meer terug naar Kosovo.

In Servië vestigde u zich met uw familie in Kragujevac, de geboorteplaats van uw vrouw. Daar werd u in 2008 door Serviërs gepest, beledigd en geslagen toen u afval aan het verzamelen was omdat u een moslim bent. Daarnaast zeiden ze tegen u dat u een Albanese was. U heeft toen klacht ingediend bij de politie, die uw klacht heeft genoteerd maar verder niks heeft ondernomen. D. M., een Serviër die u geslagen had, zei tevens dat hij uw zoon zou overrijden indien hij nog op straat zou spelen en hij dreigde er ook mee om 's nachts in uw huis binnen te dringen en uw familie te vermoorden. Twee jaar geleden werd uw zoon geslagen toen hij terugkwam van school, waarna u opnieuw klacht indiende bij de politie. Omdat u er geen normaal leven kon leiden, besloot u Servië te verlaten. U kwam aan in België op 30 juli 2010 en u diende dezelfde dag nog een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw Servische identiteitskaart waaruit blijkt dat u nog steeds geregistreerd bent in de gemeente Kosovo Polje, uw Servisch rijbewijs, uw vluchtelingenkaart en de vluchtelingenkaarten van uw drie kinderen, een medisch attest van uw vader, een attest van het Housing and Property Directorate, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw kinderen.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw vrees ten aanzien van **Kosovo** niet meer actueel is. De door u aangehaalde problemen – u werd tijdens en onmiddellijk na de oorlog in 1999 bedreigd door uw Servische buurman en door Albanese die u er onterecht van beschuldigden een huis in brand te hebben gestoken (CGVS, pp. 13-14) – vonden plaats in een erg woelige periode. U verklaarde evenwel nog steeds de vrees te koesteren bij een eventuele terugkeer naar Kosovo vermoord te zullen worden door uw Servische buurmannen in Batuse omdat u tijdens de oorlog niet met hen hebt meegewerkt en dat de Albanese (of hun kinderen) u ervan zullen beschuldigen hun huizen in brand te hebben gestoken en u daarvoor zullen vermoorden (CGVS, pp. 15-16). In deze dient evenwel vastgesteld te worden dat de door u aangehaalde vrees louter gebaseerd is op vermoedens die u niet weet te concretiseren (CGVS, pp. 15-16).*

Bovendien blijkt uit informatie van het CGVS dat de veiligheidssituatie in het algemeen en voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo in het bijzonder sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Uit informatie van het CGVS blijkt bovendien dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN-missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn *Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo*, dd. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo*, d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Voor wat **Servië** betreft, dient te worden vastgesteld dat u evenmin voldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u uit Servië vertrokken bent wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat hoewel u aanhaalde dat uw problemen in Servië voortkomen uit het feit dat u en uw familie moslims zijn en de Serviërs jullie aanzien voor Albanen (CGVS, p. 19), uit uw verklaringen blijkt dat u enkel problemen had met een beperkt aantal Serviërs uit Kragujevac. Zo verklaarde u dat u voornamelijk problemen had met de Serviër D. M. en daarnaast ook met een aantal Serviërs die net als u afval verzamelden in Kragujevac (CGVS, pp.16-18). Bovendien wordt de door u beweerde vrees ten opzichte van 'de Serviërs' verder onderuitgehaald doordat u verklaarde tot een week voor uw vertrek naar België regelmatig bij verschillende Serviërs in de tuin te hebben gewerkt; u samen met uw familie door D. F., één van de Serviërs waarvoor u klussen deed in de tuin, naar België werd gebracht (CGVS, pp. 6 en 11-12); u geen enkel probleem ondervond om uw kinderen in Kragujevac in te schrijven in een school, waar ze tot aan uw vertrek naar België onderwijs genoten (CGVS, p. 5); en uw vader - hoewel ze er hem niet bij zijn Islamitische naam aanspraken - wel degelijk de nodige medische zorgen kreeg in het ziekenhuis van Kragujevac (CGVS, p. 7). Tot slot verklaarde u ook uitdrukkelijk geen andere problemen te hebben gehad naast degene die hierboven werden uiteengezet (CGVS, p. 19).

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met Servische burgers geen of onvoldoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. In dit verband dient gewezen te worden op de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie waaruit blijkt dat er in Servië een uitgebreide wetgeving bestaat die geweld op grond van etnie strafbaar maakt. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden door de Servische overheid, die stappen onderneemt om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Ook blijkt uit de informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Hoewel er binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie anno

2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialisereerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie aan te klagen. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Betreffende de door u aangehaalde problemen in Kragujevac, dient vastgesteld te worden dat u volgens uw verklaringen 2 jaar voor uw vertrek naar België tot tweemaal toe klacht neerlegde bij de politie van Kragujevac, één keer naar aanleiding van een incident met een aantal Serviërs die net als u afval verzamelden, en een andere keer nadat uw zoon op de terugweg van school geslagen werd (CGVS, pp. 17-18). In beide gevallen zou de politie uw klacht genoteerd hebben zonder er evenwel verder gevolg aan te geven (CGVS, pp. 17-18). U keerde na het neerleggen van uw klachten echter niet meer terug naar de politie, en gevraagd of u - gelet op bovenvermelde informatie - bepaalde stappen ondernam om de door u beweerde inertie van de politie van Kragujevac bij andere instanties aan te kaarten, bleek u enkel naar de organisatie Intersos te zijn gegaan (CGVS, pp. 17-18). Deze organisatie hield zich echter enkel bezig met het verlenen van materiële bijstand - ze zeiden dat ze u konden helpen een huis te bouwen - en kon u derhalve niet bijstaan bij uw specifieke problemen (CGVS, p. 18). Internationale bescherming kan evenwel pas worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen bieden, hetgeen gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Tot slot blijkt nergens uit uw verklaringen dat u zich niet elders in Servië zou kunnen vestigen om aan uw problemen in Kragujevac te ontsnappen. Hiernaar gevraagd, verklaarde u dat het mogelijk was dat u ergens anders kon wonen, maar dat u niet wist waar u naar toe moest gaan. U vroeg zich daarbij af of u dan ergens op straat moest gaan wonen (CGVS, p. 18). Het door u aangehaalde element is echter

een probleem van louter socio-economische aard, dat op zich geen verband houdt met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat uw financiële problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten, met name uw Servische identiteitskaart waaruit blijkt dat u nog steeds geregistreerd bent in de gemeente Kosovo Polje, uw Servisch rijbewijs, uw vluchtelingenkaart en de vluchtelingenkaarten van uw drie kinderen, een medisch attest van uw vader, een attest van het Housing and Property Directorate, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw kinderen, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteit en die van uw gezin worden immers niet onmiddellijk betwist. Het medische attest van uw vader en het attest van het Housing and Property Directorate werpen voorts geen ander licht op bovenstaande vaststellingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

Ten aanzien van M.M.:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Kosovaarse en Servische nationaliteit te bezitten, moslim van Roma-origine te zijn en afkomstig te zijn uit Kragujevac, Servië. In Kosovo werd uw gezin belaagd door de Serviërs die zeiden dat ze jullie huis zouden inpalmen. Nadat uw man, A. M. (O.V. 6.663.657), in 1999 werd geslagen door een Albanees die uw man er onterecht van beschuldigde zijn huis in brand te hebben gestoken en ermee dreigde uw man te zullen vermoorden, en vervolgens een groep Albanezen jullie woning binnenvielen en er alles vernielden, vertrok u samen met uw gezin naar Servië. In Servië vestigden jullie zich in uw geboortestad Kragujevac, maar ook daar hadden jullie problemen. Zo werden uw kinderen er gepest op school door Servische kinderen die hen uitmaakten voor Albanezen. Twee jaar voor jullie vertrek naar België verergerde de situatie toen uw man werd aangevallen terwijl hij afval aan het verzamelen was en uw zoon op school werd geslagen. Uw man ging toen klacht indienen bij de politie, die zijn verklaringen noteerde maar verder niks heeft ondernomen. In 2009 werden er stenen naar uw gezin gegooid toen jullie zich in de tuin bevonden. Hierdoor en omdat uw gezin er niet met rust werd gelaten, besloot u Servië te verlaten. U kwam aan in België op 30 juli 2010 en u diende diezelfde dag nog een asielaanvraag in. U bent in het bezit van uw Servische identiteitskaart.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat de kern van uw asielaanvraag op dezelfde motieven steunt die ter zake door uw echtgenoot, A. M., werden uiteengezet. In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw vrees ten aanzien van **Kosovo** niet meer actueel is. De door u aangehaalde problemen – u werd tijdens en onmiddellijk na de oorlog in 1999 bedreigd door uw Servische buurman en door Albanezen die u er onterecht van beschuldigden een huis in brand te hebben gestoken (CGVS, pp. 13-14) – vonden plaats in een erg woelige periode. U verklaarde evenwel nog steeds de vrees te koesteren bij een eventuele terugkeer naar Kosovo vermoord te zullen worden door uw Servische buurmannen in Batuse omdat u tijdens de oorlog niet met hen hebt meegewerkt en dat de Albanezen (of hun kinderen) u ervan zullen beschuldigen hun huizen in brand te hebben gestoken en u daarvoor zullen vermoorden (CGVS, pp. 15-16). In deze dient evenwel vastgesteld te worden dat de door u aangehaalde vrees louter gebaseerd is op vermoedens die u niet weet te concretiseren (CGVS, pp. 15-16).

Bovendien blijkt uit informatie van het CGVS dat de veiligheidssituatie in het algemeen en voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo in het bijzonder sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter

plaats, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Uit informatie van het CGVS blijkt bovendien dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN-missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn *Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo*, dd. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn *Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo*, d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Voor wat **Servië** betreft, dient te worden vastgesteld dat u evenmin voldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u uit Servië vertrokken bent wegens het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat hoewel u aanhaalde dat uw problemen in Servië voortkomen uit het feit dat u en uw familie moslims zijn en de Serviërs jullie aanzien voor Albanen (CGVS, p. 19), uit uw verklaringen blijkt dat u enkel problemen had met een beperkt aantal Serviërs uit Kragujevac. Zo verklaarde u dat u voornamelijk problemen had met de Serviër D. M. en daarnaast ook met een aantal Serviërs die net als u afval verzamelden in Kragujevac (CGVS, pp.16-18). Bovendien wordt de door u beweerde vrees ten opzichte van 'de Serviërs' verder onderuitgehaald doordat u verklaarde tot een week voor uw vertrek naar België regelmatig bij verschillende Serviërs in de tuin te hebben gewerkt; u samen met uw familie door D. F., één van de Serviërs waarvoor u klussen deed in de tuin, naar België werd gebracht (CGVS, pp. 6 en 11-12); u geen enkel probleem ondervond om uw kinderen in Kragujevac in te schrijven in een school, waar ze tot aan uw vertrek naar België onderwijs genoten (CGVS, p. 5); en uw vader - hoewel ze er hem niet bij zijn Islamitische naam aanspraken - wel degelijk de nodige medische zorgen kreeg in het ziekenhuis van Kragujevac (CGVS, p. 7). Tot slot verklaarde u ook uitdrukkelijk geen andere problemen te hebben gehad naast degene die hierboven werden uiteengezet (CGVS, p. 19).

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met Servische burgers geen of onvoldoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. In

dit verband dient gewezen te worden op de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie waaruit blijkt dat er in Servië een uitgebreide wetgeving bestaat die geweld op grond van etnie strafbaar maakt. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden door de Servische overheid, die stappen onderneemt om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Ook blijkt uit de informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Hoewel er binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialisereerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Cooperation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie aan te klagen. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt disciplinaire maatregelen tegen agenten die verdacht worden van machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Betreffende de door u aangehaalde problemen in Kragujevac, dient vastgesteld te worden dat u volgens uw verklaringen 2 jaar voor uw vertrek naar België tot tweemaal toe klacht neerlegde bij de politie van Kragujevac, één keer naar aanleiding van een incident met een aantal Serviërs die net als u afval verzamelden, en een andere keer nadat uw zoon op de terugweg van school geslagen werd (CGVS, pp. 17-18). In beide gevallen zou de politie uw klacht genoteerd hebben zonder er evenwel verder gevolg aan te geven (CGVS, pp. 17-18). U keerde na het neerleggen van uw klachten echter niet meer terug naar de politie, en gevraagd of u - gelet op bovenvermelde informatie - bepaalde stappen ondernam om de door u beweerde inertie van de politie van Kragujevac bij andere instanties aan te kaarten, bleek u enkel naar de organisatie Intersos te zijn gegaan (CGVS, pp. 17-18). Deze organisatie hield zich echter enkel bezig met het verlenen van materiële bijstand - ze zeiden dat ze u konden helpen een huis te bouwen - en kon u derhalve niet bijstaan bij uw specifieke problemen (CGVS, p. 18).

Internationale bescherming kan evenwel pas worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen bieden, hetgeen gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Tot slot blijkt nergens uit uw verklaringen dat u zich niet elders in Servië zou kunnen vestigen om aan uw problemen in Kragujevac te ontsnappen. Hiernaar gevraagd, verklaarde u dat het mogelijk was dat u ergens anders kon wonen, maar dat u niet wist waar u naar toe moest gaan. U vroeg zich daarbij af of u dan ergens op straat moest gaan wonen (CGVS, p. 18). Het door u aangehaalde element is echter een probleem van louter socio-economische aard, dat op zich geen verband houdt met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat uw financiële problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd. De door u neergelegde documenten, met name uw Servische identiteitskaart waaruit blijkt dat u nog steeds geregistreerd bent in de gemeente Kosovo Polje, uw Servisch rijbewijs, uw vluchtelingenkaart en de vluchtelingenkaarten van uw drie kinderen, een medisch attest van uw vader, een attest van het Housing and Property Directorate, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw kinderen, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteit en die van uw gezin worden immers niet onmiddellijk betwist. Het medische attest van uw vader en het attest van het Housing and Property Directorate werpen voorts geen ander licht op bovenstaande vaststellingen.”

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De door u neergelegde Servische identiteitskaart is niet van aard bovenstaande vaststelling te wijzigen daar uw identiteit op zich niet ter discussie staat.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

Ten aanzien van M.A.:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Kosovaarse nationaliteit te bezitten, moslim van Roma-origine te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Batuse gelegen in de gemeente Kosovo Polje. In 1999 dreigde uw Servische buurman ermee u te vermoorden. In datzelfde jaar richtten Servische inwoners van het dorp Batuse een wapen op uw zoon A. M. (O.V. 6.663.657) omdat hij weigerde samen met hen te patrouilleren in het dorp. Nadat uw zoon er kort na de oorlog door Albanese Kosovaren onterecht van werd beschuldigd een huis in brand te hebben gestoken, bent u samen met het gezin van uw zoon in 1999 uit Kosovo weggevlucht. Vervolgens bent u met hen in Servië gaan wonen, meer bepaald in Kragujevac. In 2005 keerde u onder begeleiding van KFOR (Kosovo Force) gedurende één dag terug naar Batuse, waar u zag dat uw eigendommen en die van uw zoon er bijzonder slecht aan toe waren. In Servië werd uw zoon in 2008 door Serviërs geslagen toen hij afval aan het verzamelen was. Ook werden uw kleinkinderen gepest en geslagen op school en werden er stenen naar jullie gegooid. De reden hiervoor was dat jullie moslims waren en Albanese namen hadden. Zelf had u in Servië met niemand problemen. Omdat het gezin van uw zoon A. M. er niet met rust werd gelaten en u er niet in vrijheid kon leven, verliet u samen met hen Servië. U kwam aan in België op 30 juli 2010 en u diende diezelfde dag nog een asielaanvraag in. Voor uw komst naar België kreeg u reeds twee tromboses waardoor u tot op vandaag soms kampt met verlamningsverschijnselen. In België onderging u een operatie in de onderbuik. U bent in het bezit van uw Servische identiteitskaart waaruit blijkt dat u nog steeds geregistreerd bent in de gemeente Kosovo Polje, uw vluchtelingenkaart, een medisch document uit Servië omtrent uw opnamen in het ziekenhuis in 2007, alsook twee Belgische medische documenten.

B. Motivering

Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat uw asielaanvraag op dezelfde motieven steunt die terzake door uw zoon, A. M., werden uiteengezet (gehoorverslag CGVS, p.12). In het kader van zijn asielaanvraag werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

“Er dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

*Vooreerst dient er opgemerkt te worden dat uw vrees ten aanzien van **Kosovo** niet meer actueel is. De door u aangehaalde problemen – u werd tijdens en onmiddellijk na de oorlog in 1999 bedreigd door uw Servische buurman en door Albanezen die u er onterecht van beschuldigden een huis in brand te hebben gestoken (CGVS, pp. 13-14) – vonden plaats in een erg woelige periode. U verklaarde evenwel nog steeds de vrees te koesteren bij een eventuele terugkeer naar Kosovo vermoord te zullen worden door uw Servische buurmannen in Batuse omdat u tijdens de oorlog niet met hen hebt meegewerkt en dat de Albanezen (of hun kinderen) u ervan zullen beschuldigen hun huizen in brand te hebben gestoken en u daarvoor zullen vermoorden (CGVS, pp. 15-16). In deze dient evenwel vastgesteld te worden dat de door u aangehaalde vrees louter gebaseerd is op vermoedens die u niet weet te concretiseren (CGVS, pp. 15-16).*

Bovendien blijkt uit informatie van het CGVS dat de veiligheidssituatie in het algemeen en voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo in het bijzonder sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Uit informatie van het CGVS blijkt bovendien dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. UNMIK (tijdelijke VN-missie in Kosovo) en de KP (Kosovo Police) garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele (veiligheids)problemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Tot slot merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo, dd. juni 2006, nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma en Albanezen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo, d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

*Voor wat **Servië** betreft, dient te worden vastgesteld dat u evenmin voldoende elementen heeft aangebracht die erop wijzen dat u uit Servië vertrokken bent wegens het bestaan van een*

gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lopen van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat hoewel u aanhaalde dat uw problemen in Servië voortkomen uit het feit dat u en uw familie moslims zijn en de Serviërs jullie aanzien voor Albanezen (CGVS, p. 19), uit uw verklaringen blijkt dat u enkel problemen had met een beperkt aantal Serviërs uit Kragujevac. Zo verklaarde u dat u voornamelijk problemen had met de Serviër D. M. en daarnaast ook met een aantal Serviërs die net als u afval verzamelden in Kragujevac (CGVS, pp.16-18). Bovendien wordt de door u beweerde vrees ten opzichte van 'de Serviërs' verder onderuitgehaald doordat u verklaarde tot een week voor uw vertrek naar België regelmatig bij verschillende Serviërs in de tuin te hebben gewerkt; u samen met uw familie door D. F., één van de Serviërs waarvoor u klussen deed in de tuin, naar België werd gebracht (CGVS, pp. 6 en 11-12); u geen enkel probleem ondervond om uw kinderen in Kragujevac in te schrijven in een school, waar ze tot aan uw vertrek naar België onderwijs genoten (CGVS, p. 5); en uw vader - hoewel ze er hem niet bij zijn Islamitische naam aanspraken - wel degelijk de nodige medische zorgen kreeg in het ziekenhuis van Kragujevac (CGVS, p. 7). Tot slot verklaarde u ook uitdrukkelijk geen andere problemen te hebben gehad naast degene die hierboven werden uiteengezet (CGVS, p. 19).

Bovendien dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen met Servische burgers geen of onvoldoende beroep kon/zou kunnen doen op de hulp van en/of bescherming door de in Servië aanwezige lokale en/of hogere autoriteiten. In dit verband dient gewezen te worden op de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie waaruit blijkt dat er in Servië een uitgebreide wetgeving bestaat die geweld op grond van etnie strafbaar maakt. Hiertegen wordt in de praktijk ook steeds beter opgetreden door de Servische overheid, die stappen onderneemt om geweld en discriminatie tegen minderheden te voorkomen. Ook blijkt uit de informatie dat personen die zich schuldig maken aan geweld tegen Roma wel degelijk vervolgd worden door de Servische justitie. De Servische autoriteiten en de Servische politie garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de Roma, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Hoewel er binnen de Servische politie nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, blijkt uit de informatie dat de Servische politie anno 2011 beter functioneert. Hierdoor benadert ze meer de internationale maatstaven. Dat de politie beter functioneert, is ondermeer het gevolg van de implementatie van de politiewet van 2005, die grote organisatorische veranderingen van de politiediensten met zich meebracht. De wet betekende een verbetering van de vroegere wetgeving met betrekking tot het respect voor het individu en de politie werd er onder andere toe verplicht nationale en internationale richtlijnen na te leven. Tevens werden positieve stappen ondernomen om tot een gespecialiseerdere en modernere politiemacht te komen. Voorts werd een besluit betreffende de ethische richtlijnen voor de politiediensten goedgekeurd dat nu verplicht deel uitmaakt van de politieopleiding. Wangedrag van politieagenten wordt immers niet zondermeer gedoogd. Dit blijkt eveneens uit het feit dat in 2006 de "Sector for Internal Control of the Police" opgericht werd binnen de politiediensten. Dit interne controleorgaan behandelt klachten die met het optreden van de politie te maken hebben. Bij de uitvoering van de hierboven geciteerde wetten en besluiten wordt de Servische overheid bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Serbia". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan de trainingen van de politieofficieren, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, de public relations en communicatie. De bedoeling is het vertrouwen van de burgers in het Servisch politieel systeem te verhogen. Zo wordt de oprichting van fora gestimuleerd waarin burgers, politie, de burgermaatschappij (civil society) en gemeentestructuren samengebracht worden met de bedoeling zaken van gemeenschappelijk belang te bespreken. Door het geheel van de hierboven vermelde maatregelen kon de Servische politie betere resultaten – ondermeer in de strijd tegen de georganiseerde misdaad – voorleggen.

Voorts blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat, voor het geval dat de Servische politie haar werk in particuliere gevallen toch niet naar behoren zou uitvoeren, er verschillende stappen ondernomen kunnen worden om eventueel machtsmisbruik door de politie aan te klagen. In de loop van 2008 werden er initiatieven ingevoerd om de routines voor een meer verantwoordelijk optreden van de politie te verbeteren. Zo werden onder andere door het Servische Ministerie van Binnenlandse Zaken, in samenwerking met de OSCE, informatiebrochures voor het publiek opgesteld, niet alleen in het Servisch, maar ook in de overige in Servië gesproken talen, zoals ondermeer het Romani, het Albanees en het Kroatisch, betreffende de werkwijze die dient te worden gevolgd om een klacht tegen politieagenten in te dienen. Het hierboven geciteerde interne controleorgaan onderneemt discipline maatregelen tegen agenten die verdacht worden van

machtsmisbruik en corruptie en zorgt voor gerechtelijke vervolging indien nodig. Hoewel er nog steeds ruimte is voor verbetering, vooral voor wat betreft het personeelsaantal en opleiding, werkt dit systeem om klachten op een discrete manier af te handelen naar behoren. Zo werden bijvoorbeeld tussen januari 2007 en augustus 2007 126 politieagenten door de procureur aangeklaagd en werden zowat 2500 disciplinaire procedures opgestart. Ten slotte kan men ook terecht bij de Ombudsman. Zijn mandaat bestaat er ondermeer in de rechten en de vrijheden van de burgers te beschermen en de administratie en andere wettelijke organen te controleren. Ik meen dan ook dat in Servië anno 2011 redelijke maatregelen getroffen worden door de Servische overheid tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

Betreffende de door u aangehaalde problemen in Kragujevac, dient vastgesteld te worden dat u volgens uw verklaringen 2 jaar voor uw vertrek naar België tot tweemaal toe klacht neerlegde bij de politie van Kragujevac, één keer naar aanleiding van een incident met een aantal Serviërs die net als u afval verzamelden, en een andere keer nadat uw zoon op de terugweg van school geslagen werd (CGVS, pp. 17-18). In beide gevallen zou de politie uw klacht genoteerd hebben zonder er evenwel verder gevolg aan te geven (CGVS, pp. 17-18). U keerde na het neerleggen van uw klachten echter niet meer terug naar de politie, en gevraagd of u - gelet op bovenvermelde informatie - bepaalde stappen ondernam om de door u beweerde inertie van de politie van Kragujevac bij andere instanties aan te kaarten, bleek u enkel naar de organisatie Intersos te zijn gegaan (CGVS, pp. 17-18). Deze organisatie hield zich echter enkel bezig met het verlenen van materiële bijstand - ze zeiden dat ze u konden helpen een huis te bouwen - en kon u derhalve niet bijstaan bij uw specifieke problemen (CGVS, p. 18). Internationale bescherming kan evenwel pas worden verkregen wanneer alle nationale beschermingsmogelijkheden zijn uitgeput of wanneer de nationale overheden van het land van herkomst geen afdoende bescherming kunnen bieden, hetgeen gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen in casu echter niet het geval blijkt te zijn.

Tot slot blijkt nergens uit uw verklaringen dat u zich niet elders in Servië zou kunnen vestigen om aan uw problemen in Kragujevac te ontsnappen. Hiernaar gevraagd, verklaarde u dat het mogelijk was dat u ergens anders kon wonen, maar dat u niet wist waar u naar toe moest gaan. U vroeg zich daarbij af of u dan ergens op straat moest gaan wonen (CGVS, p. 18). Het door u aangehaalde element is echter een probleem van louter socio-economische aard, dat op zich geen verband houdt met de criteria bepaald in de Vluchtelingenconventie. Evenmin maakte u aannemelijk dat uw financiële problemen verband houden met de bepalingen inzake subsidiaire bescherming.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept, is in bijlage bij het administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten, met name uw Servische identiteitskaart waaruit blijkt dat u nog steeds geregistreerd bent in de gemeente Kosovo Polje, uw Servisch rijbewijs, uw vluchtelingenkaart en de vluchtelingenkaarten van uw drie kinderen, een medisch attest van uw vader, een attest van het Housing and Property Directorate, uw huwelijksakte en de geboorteaktes van uw kinderen, doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteit en die van uw gezin worden immers niet onmiddellijk betwist. Het medische attest van uw vader en het attest van het Housing and Property Directorate werpen voorts geen ander licht op bovenstaande vaststellingen."

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Daarnaast verklaarde u reeds twee tromboses te hebben gehad en nog andere medische problemen te hebben waardoor u dikwijls beeft en pijn heeft aan uw hersenen (CGVS, p. 9). De door u ingeroepen medische problemen, die u staaftde met meerdere medische attesten, houden echter geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 inzake subsidiaire bescherming. U dient voor een beoordeling van medische problemen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de Staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De overige door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw identiteit wordt door mij immers niet betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.“

2. Over de rechtspleging

Tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen inzake voornoemde MAKSUTI Agim - MAKSUTI Mirjana - MAKSUTI Ahmet, werd beroep aangetekend bij verzoekschriften van 12 en 13 mei 2011, ingediend door advocaat J. VERDIN en gekend bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onder dossiernummers 71244 en 71345. Alle verzoekschriften hebben dezelfde bestreden beslissing tot voorwerp. Derhalve worden de beroepen gekend onder de dossiernummers 71244 en 71345 samengevoegd wegens verknochtheid teneinde een goede rechtsbedeling te verzekeren.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In het verzoekschrift van respectievelijk 12 en 13 mei 2011 voeren verzoekers in een eerste middel de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet motivering bestuurshandelingen en van artikel 62 van de vreemdelingenwet.

Verzoekers zijn van mening dat de bestreden beslissing onvoldoende de feitelijke en juridische overwegingen weergeeft waaraan ze ter grondslag ligt. Verzoekers stellen dat hun asielprocedure allerminst is ingegeven door socio-economische motieven of problemen van financiële aard zoals door de bestreden beslissing wordt geïnsinueerd. Volgens verzoekers kan het niet opgaan dat de beslissing in grote mate steunt op de missie van het Commissariaat-generaal. Niettegenstaande de aanwezigheid van KFOR en EULEX menen verzoekers dat de politie van Kosovo geen enkel gevolg heeft verleend aan de door hen ingediende klacht. Verzoekers verwijzen naar het rapport van Amnesty International van 28 september 2010 dat volgens verzoekers aantoont dat ze nog steeds terecht vrezen om opnieuw het slachtoffer te worden van een gegronde vrees voor vervolging en discriminatie. Verzoekers besluiten dan ook dat er kan gesteld worden dat de algemene veiligheidssituatie en deze van verzoekers in het bijzonder schromelijk zijn onderschat in de bestreden beslissing.

In een tweede middel voeren verzoekers een schending aan van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, o.a. het materiële motiveringsbeginsel, het proportionaliteitsbeginsel, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel.

Verzoekers stellen dat het Commissariaat-generaal geen enkele tegenstrijdigheid heeft kunnen vaststellen in hun verklaringen. Verzoekers zijn het bovendien niet eens met de opmerking in de bestreden beslissing dat ze slechts problemen hadden met enkele Serviërs. De problemen in Kosovo bleven niet beperkt tot hun directe buur M.M.. Verzoekers werden beschuldigd van collaboratie met Albanen maar hadden ook problemen met een aantal Albanen. Verzoekers stellen nog dat er in Servië sprake was van verregaande discriminatie. Rom-zigeuners zijn gedoemd om de vuile werkjes op te knappen. Er heerste ook een vijandig klimaat ten opzichte van de Roma-minderheid. Verzoeker ontving ook doodsb bedreigingen van een omwonende Serviër. Verzoeker meent dat het Commissariaat-generaal zijn problemen schromelijk onderschat en dat het gaat om etnisch geweld dat duidelijk de grens overschrijdt van een privé-conflict. Verzoekers verwijzen opnieuw naar het rapport van Amnesty International en zijn van oordeel dat het Commissariaat-generaal in de bestreden beslissing geen behoorlijk onderzoek heeft gedaan van de specifieke omstandigheden hoewel het nochtans als overheidsorgaan de verplichting heeft om haar beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Verzoekers zijn van oordeel dat het Commissariaat-generaal als overheidsinstantie niet zorgvuldig te werk is gegaan. Gelet op de door verzoekers ontwikkelde argumentatie en de bijgevoegde stukken kon het Commissariaat-generaal niet in redelijkheid komen tot de genomen bestreden beslissing.

3.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet motivering bestuurshandelingen alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen en deze bovendien

aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpen zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht hier is bereikt. Verzoekers onderwerpen echter de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek en voeren bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht (RvS 19 maart 2010, nr. 40.499).

3.3. De nood aan bescherming geboden door de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet moet getoetst worden ten aanzien van het land van herkomst, i.e. het land of de landen van de nationaliteit of, voor staatlozen, ten aanzien van het land van de vroegere gewone verblijfplaats. Dit vloeit voort uit respectievelijk artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (Vluchtelingenverdrag) en artikel 2, e) en k) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Kwalificatierichtlijn). De Kosovaarse nationaliteit van verzoekers wordt niet betwist. Om deze reden wordt de asielaanvraag van verzoekers dan ook enkel beoordeeld ten aanzien van Kosovo.

3.4. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoekers in hun verzoekschrift voorbijgaan aan het motief uit de bestreden beslissing dat vaststelt dat hun vrees ten aanzien van Kosovo niet actueel is. Verzoekers beroepen zich immers op feiten die zich hebben voorgedaan in 1999, waarna zij Kosovo verlaten hebben om zich in Servië te vestigen. Daargelaten de vaststelling dat de aangehaalde feiten dateren uit een bijzonder woelige periode in Kosovo en de situatie ondertussen ingrijpend gewijzigd is maken verzoekers niet aannemelijk dat zij twaalf jaar later nog steeds problemen zouden hebben met diezelfde personen, meer bepaald hun Servische buurman maar ook enkele Albanezen die hen er onterecht van beschuldigden huizen in brand te hebben gestoken. Hun vrees is immers uitsluitend gebaseerd op vermoedens die allerminst gestaafd worden door concrete aanwijzingen. Verzoekers bewering ten slotte dat de Kosovaarse politie (in 1999) geen enkel gevolg heeft verleend aan de door verzoekers ingediende klacht, mist feitelijke grondslag aangezien uit het gehoorverslag blijkt dat hij geen klacht bij de Kosovaarse politie heeft ingediend (gehoorverslag, 14) en zijn grieven enkel heeft kenbaar gemaakt aan KFOR-soldaten die toevallig langs kwamen in zijn straat (gehoorverslag, 14). Hoe dan ook doet deze bewering geen afbreuk aan het feit dat de situatie ondertussen in Kosovo drastisch gewijzigd is.

Wat betreft het rapport van Amnesty International van 29 september 2010 waaraan gerefereerd wordt, moet worden benadrukt dat dit rapport, om verschillende redenen, geen afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissing of de gevolgtrekking die de commissaris-generaal eraan verbonden heeft. Indien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier inderdaad blijkt dat de algemene situatie voor de minderheden in Kosovo – en met name voor de Roma/Ashkali waarvan velen het slachtoffer zijn van discriminatie of in precare levensomstandigheden leven – moeilijk blijft of zelfs zorgwekkend is, is deze algemene situatie niet van dien aard om te besluiten dat elke Rom/Ashkali, louter omwille van zijn etnische toebehoren een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds in concreto, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Dit wordt ook zo gesteld door UNHCR die in zijn 'Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo' van 9 november 2009 benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. Daar waar het door verzoekers aangehaalde rapport van Amnesty International refereert aan de algemene veiligheidssituatie en de beperkte bewegingsvrijheid in hoofde van etnische minderheden waaronder RAE in Kosovo, moet worden vastgesteld dat deze vaststellingen algemeen van aard zijn en zodoende geenszins afbreuk doen aan de omstandige en meer gedetailleerde informatie toegespitst op het individuele dossier waarop de bestreden beslissingen zijn gebaseerd. Uit de toegevoegde informatie blijkt ook nog dat het beleid van de Kosovaarse autoriteiten niet gericht is op uitsluiting of discriminatie doch wel op integratie in het politieke, sociale en economische leven. Er worden gestaag diverse maatregelen op touw gezet (grondwet, antidiscriminatiewet, strategisch integratieplan) om bevordering op het vlak van politieke participatie, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, tewerkstelling, sociale zekerheid, gelijke rechten, registratie te realiseren. Hoewel dit een werk van lange adem is dat overigens beïnvloed wordt door tal van factoren die het loutere etnische aspect overstijgen (cf. algemene economische malaise, culturele tradities), worden er niettemin concrete resultaten geboekt.

Verzoekers verklaren afkomstig te zijn van Kosovo Polje. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt (laatste update 25 oktober 2010) het volgende (stuk 12, p. 9-21): "In

Fuschë Kosovë/Kosovo Polje vonden er sinds 2004 geen veiligheidsincidenten meer plaats gericht tegen de RAE-gemeenschappen. De drie gemeenschappen beschikken er over volledige bewegingsvrijheid zowel binnen de gemeente als in de regio. De verschillende gemeenschappen zijn in het algemeen tevreden met het werk van de Kosovaarse politie en van de KFOR. De leiders van de RAE-gemeenschappen en het bureau van de gemeenschappen worden steeds gecontacteerd door de politie bij elk probleem waarbij minderheden betrokken zijn en kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen een klacht neerleggen. Er werden geen veiligheidsincidenten met teruggekeerde geregistreerd in de gemeente Fuschë Kosovë/Kosovo Polje.”

Gelet op het voorgaande meent de Raad dan ook dat er anno 2011 in Kosovo redelijke maatregelen getroffen zijn tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/5 van de vreemdelingenwet zodat verzoekers ongeacht hun etnische origine er op voldoende bescherming kunnen rekenen van hun nationale overheden.

Uit het geheel van de gegevens dat voorhanden is, kan bijgevolg niet worden afgeleid dat er ernstige aanwijzingen zijn waaruit blijkt dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging dienen te koesteren in de zin van het vluchtelingenverdrag of een reëel risico lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet in geval van terugkeer naar het land van herkomst noch dat ze zich niet onder de bescherming van dat land kunnen of willen stellen.

Er zijn ten slotte geen gegevens voorhanden dat de situatie in Kosovo van dien aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

3.5. Waar verzoekers ten slotte een schending van het proportionaliteitsbeginsel, het zorgvuldigheids- en redelijkheidsbeginsel inroepen wordt het volgende opgemerkt.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de commissaris-generaal de verplichting op om zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, wat inhoudt dat hij zijn beslissingen moet stoeien op een correcte feitenfinding. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissingen gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op de algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken (RvS 1 oktober 2003, nr. 123.728). Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers op 8 maart 2011 op het Commissariaat-generaal werden gehoord, waarbij ze de mogelijkheid kregen om hun asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen. Tijdens het volledige gehoor waren ze in het gezelschap van een tolk die het Romani machtig is en hebben ze zich laten bijstaan door een raadsman. De bestreden beslissingen zijn grotendeels gesteund op het verslag van dit gehoor. Verzoekers hebben hun gehoorverslag ondertekend en aldus te kennen gegeven dat dit overeenstemt met de inlichtingen die ze hebben verstrekt. Aldus kan niet worden vastgesteld dat de commissaris-generaal hier onzorgvuldig heeft gehandeld.

Het proportionaliteitsbeginsel dat een vorm uitmaakt van het redelijkheidsbeginsel is in onderhavige procedure niet aan de orde. Het komt immers de commissaris-generaal in zijn declaratieve opdracht enkel toe na te gaan of een vreemdeling voldoet aan de voorwaarden bepaald bij artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet teneinde hem al dan niet de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Een beoordeling van de belangen van de vreemdeling of een afweging van deze jegens de belangen van het onthaalland ressorteert derhalve niet onder voormelde zeer specifieke declaratieve bevoegdheid van de commissaris-generaal.

Het redelijkheidsbeginsel tenslotte is geschonden wanneer men zich bij de opgegeven motieven tevergeefs afvraagt hoe het bestuur tot het maken van die keuze is kunnen komen. Men moet met andere woorden voor een beslissing staan waarvan men nauwelijks kan geloven dat ze werkelijk genomen is (RvS 20 september 1999, nr. 82.301). De bestreden beslissing staat geenszins in kennelijke wanverhouding tot de motieven waarop ze steunt. Er kan dan ook geen sprake zijn van een schending van het redelijkheidsbeginsel.

3.6. Waar verzoekers in fine vragen om de bestreden beslissing te vernietigen en de schorsing ervan te bevelen, wijst de Raad er op dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een onherstelbare substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan daardoor niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De zaken RvV 71 244 / IV en RvV 71 345 / IV worden gevoegd.

Artikel 2

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 3

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juli tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER